

Закон і обов'язок

№ 9 / 3503

ЧЕТВЕР, 20 ТРАВНЯ 2021 РОКУ

zio@kvs.gov.ua

Денис МАЛЮСЬКА:

«Європейські умови утримання ув'язнених в СІЗО – завдання держави»

У КИЇВСЬКОМУ СЛІДЧОМУ ІЗОЛЯТОРІ ВІДКРИТО ОНОВЛЕНИЙ КОРПУС, ВІДРЕМОНТОВАНИЙ ЗА НОРВЕЗЬКИМ ЗРАЗКОМ. «СТВОРЕННЯ НАЛЕЖНИХ УМОВ ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ТА ОСІБ, УЗЯТИХ ПІД ВАРТУ, Є ОДИНМ ІЗ ОСНОВНИХ ЗАВДАНЬ, ВИЗНАЧЕНИХ В РАМКАХ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ РЕФОРМУВАННЯ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ ДО 2026 РОКУ. ЦЕ, У СВОЮ ЧЕРГУ, СПРЯМОВАНО НА ПОНОВЛЕННЯ ПРАВ ВИЩЕВКАЗАНИХ ОСІБ У ЗВ'ЯЗКУ З НЕНАЛЕЖНИМИ УМОВАМИ ТРИМАННЯ. ДО ТОГО Ж, У СЛІДЧИХ ІЗОЛЯТОРАХ ПЕРЕБУВАЮТЬ ЗДЕБІЛЬШОГО ЛЮДИ, ВІДНОСНО ЯКИХ ЩЕ НЕМАЄ РІШЕННЯ СУДУ. І ДЕ-ЮРЕ, ВОНИ НЕ ВИННІ. ТОМУ, ДЕРЖАВА ЗОБОВ'ЯЗАНА ЗАБЕЗПЕЧИТИ НОРМАЛЬНІ УМОВИ ЇХ ПЕРЕБУВАННЯ У СІЗО», – ПРО ЦЕ ЗАЗНАЧИВ МІНІСТР ЮСТИЦІЇ ДЕНИС МАЛЮСЬКА.

За його словами, наразі в Україні умови тримання осіб, узятих під варту, не повною мірою відповідають європейським стандартам, через що збільшується кількість рішень Європейського суду з прав людини щодо порушення прав засуджених та осіб, взятих під варту. Це призводить до того, що держава витрачає додаткові кошти на виплату компенсацій. До того ж, на формування іміджу України у світовому співтоваристві така ситуація впливає не найкращим чином.

Як повідомила профільна заступниця Міністра юстиції Олена Висоцька, приведення умов тримання до міжнародних стандартів і збільшення житлової площі на особу – одна з тих рекомендацій, яку українській стороні надає Європейський комітет з питань запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню. На це ж у своїх рішеннях, зокрема по справі «Сукачов проти України», вказує ЄСПЛ.

«Саме тому, одним з найважливіших напрямків реформування пенітенціарної системи є приведення у відповідність до міжнародних стандартів комунально-побутових та санітарно-гігієнічних умов утримання засуджених та осіб, взятих під варту. Сьогодні ми зробили перший вагомий крок

до реалізації Стратегії реформування пенітенціарної системи – відкрили оновлений корпус

Київського слідчого ізолятора, відремонтований за норвезьким зразком. Важливо, що було

враховано норму площі 4 м кв. на одну особу, що відповідає встановленим європейським

нормам», – наголосила Олена Висоцька.

«Попит в Києві на платну послугу є. І ми розраховуємо, що і цей корпус буде також зайнятий. А це означає, що приблизно 400 тис. грн. в місяць Київський слідчий ізолятор буде отримувати на спецфонд», – додала вона.

Усього було оновлено 18 камер: 14 двомісних та 4 одномісних. «Кожне приміщення оснащено холодильником, мікрохвильовою, телевизором, стаціонарним телефоном, Wi-Fi, кнопкою екстреного виклику охорони, камерами відеоспостереження та пожежогасіння. Облаштування таких новеньких камер дасть можливість забезпечити дотримання прав людини в слідчому ізоляторі. До того ж, ці платні камери генеруватимуть сотні тисяч гривень додаткових коштів для ремонту безкоштовних приміщень», – розповів Міністр юстиції.

Окрім оновленого корпусу СІЗО було також відкрито музейну експозицію, присвячену періоду функціонування державної установи «Київський слідчий ізолятор». Багато уваги в ній присвячено відомим історичним постатям, які у різні часи утримувалися в цьому закладі та зробили свій внесок в історію України.

Детальніше про експозицію читайте на стор. 4. <https://minjust.gov.ua/>

■ НА ВАРТІ

«Невдалий перекид»

Завдяки пильності та професіоналізму співробітників відділів охорони та нагляду і безпеки Кам'янської виправної колонії №101 було не допущено потрапляння заборонених предметів до рук засуджених установи. Від чатової вежі надійшло повідомлення про те, що поблизу маскувальної огорожі зовнішньої забороненої зони зупинився легковий автомобіль з якого вийшла невідома особа та здійснила перекид одного пакунку через маскувальну огорожу. Даний пакунок упав на контрольно-слідову смугу внутрішньої забороненої зони. Там було: колода гральних карт, 5 зіп-пакетів з речовиною сіро-зеленого кольору рослинного походження вагою 9,7 грам, 20 таблеток білого кольору та 4 згортки із фольги діаметром до 1 см з кристалоподібною речовиною білого кольору загальною вагою 0,85 грам. Дана пригода зареєстрована в КОЗП установи.

Згущене молоко зі смаком коноплі

У кімнаті тривалих та короткострокових побачень Селидівської виправної колонії №82, в ході реалізації оперативної інформації співробітниками оперативного відділу під час догляду посилки яку відправив громадянин А., з Маріуполя на ім'я засудженого М. у середині пляшки із згущеним молоком, був виявлений один поліетиленовий пакет всередині якого був паперовий згорток, у якому знаходиться подрібнена речовина рослинного походження зеленого кольору із специфічним запахом коноплі. Проводиться службове розслідування.

Дріжджі з медом

У Криворізькій установі виконання покарань №3 під час догляду передачі, яка надійшла на ім'я взятого під варту П., завдяки пильним діям та професіоналізму молодших інспекторів кімнати прийому передач, у пакунку з медом було виявлено та вилучено сухі дріжджі, котрі заборонено до зберігання та передачі, засудженим та особам взятим під варту, – повідомляє нам Олександр Зимовченко. За даним фактом було складено відповідні матеріали.

У Покровській виправній колонії №17 під час догляду посилки, яка надійшла засудженому Є., від громадянина Г., у пацці з вологими серветками було виявлено згорток з речовиною білого кольору, зовні схожою на наркотичну.

У Полтавській установі виконання покарань №23, під час догляду посилки, яка надійшла ув'язненому Б., від громадянки Г., у зефірі було виявлено згорток з речовиною білого кольору, зовні схожою на наркотичну.

У Сумському слідчому ізоляторі під час догляду посилки, яка надійшла ув'язненому Г., від громадянки Л., у пакеті з тютюном було виявлено зелену речовину, зовні схожу на наркотичну. За усіма фактами триває слідство.

Поклав наркотики у ваксу

У приміщенні догляду та видачі посилок під час догляду посилки у ручці губки з під крему для взуття працівники Синельниківської виховної колонії №94 виявили три прозорі згортки з поліетилену з білою кристалічною речовиною невідомого походження, – повідомляє нам Єгор ФЕДІК. Про дану подію було повідомлено до чергової частини Синельниківського РУП ГУНП в Дніпропетровській області. У присутності двох понятих було встановлено, що в згортках міститься порошкоподібна кристалічна речовина білого кольору невідомого походження.

Підготувала Юлія СЕРЕДА

Олена ВИСОЦЬКА:

«Розділити ув'язнених Київського СІЗО»

18 ТРАВНЯ ДЛЯ ПРЕДСТАВНИКІВ ЗМІ БУЛО ПРОВЕДЕНО ПРЕСТУР ДО ОНОВЛЕНОГО КОРПУСУ ДУ «КИЇВСЬКИЙ СЛІДЧИЙ ІЗОЛЯТОР», ВІДРЕМОНТОВАНИЙ ЗА НОРВЕЖЬКИМ ЗРАЗКОМ І ЯКИЙ БУЛО ВІДКРИТО НАПЕРЕДОДНІ ЗА УЧАСТІ МІНІСТРА ЮСТИЦІЇ ДЕНИСА МАЛЮСЬКИ.

«Київський слідчий ізолятор – один із найбільших у Європі і може розмістити до 2,5 тисяч осіб. Така велика кількість ув'язнених в одному місці – це небезпечно, тому наша ідея – розділити ув'язнених Київського СІЗО. Експерти рекомендують, щоб в одному місці було не більше 1 тисячі осіб. Тож, ми плануємо за містом, в районі Бориспільської траси, збудувати ізолятор на саме таку кількість ув'язнених. Проте це потребує чималих коштів», – про це розповіла заступниця Міністра юстиції Олена Висоцька під час престури.

«Тому ухвалили інше рішення: поступово відновлювати корпуси Київського СІЗО, а вже згодом на околиці Києва звести нову установу, щоб частину арештантів відселити туди. Оновлений корпус слідчого ізолятора дозволить розмістити 32 ув'язнених. Відремонтовані приміщення будуть платними та генеруватимуть додаткові надходження для оновлення інших, безкоштовних камер цього СІЗО, – каже Олена Висоцька.

Важливо розуміти, що відповідні поліпшення не можна зробити без належного фінансування, а воно наразі

здійснюється за залишковим принципом. І платні камери – це поки що єдиний проект, який дозволить змінити щось без державного фінансування».

Загалом в Лук'янівському СІЗО сьогодні перебуває близько 2300 арештованих осіб. Це люди, вина яких у скоєнні злочину ще юридично не доведена – вони очікують на вирок суду та, якщо їх визнають винними, – на подальше етапування до установ виконання покарань.

ВЕЛИКА ПРИВАТИЗАЦІЯ

Недіюча Львівська виправна колонія №48 піде «з молотка»

У РАМКАХ «ВЕЛИКОЇ ПРИВАТИЗАЦІЇ В'ЯЗНИЦЬ» НА АУКЦІОН ВИСТАВЛЕНО ЩЕ ДВА ЛОТИ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СИСТЕМИ – ЛЬВІВСЬКУ ВИПРАВНУ КОЛОНІЮ №48 ТА ПІВДЕННУ ВИПРАВНУ КОЛОНІЮ №51. ТОРГИ МАЮТЬ ВІДБУТИСЯ ВЖЕ 3 ЧЕРВНЯ 2021 РОКУ. ПРО ЦЕ ПОВІДОМИВ МІНІСТР ЮСТИЦІЇ ДЕНИС МАЛЮСЬКА ПІД ЧАС РОБОЧОГО ВІЗИТУ ДО «ЗАХІДНОЇ СТОЛИЦІ» УКРАЇНИ – МІСТА ЛЬВІВ.

ВЕЛИКА ПРИВАТИЗАЦІЯ В'ЯЗНИЦЬ

Дата аукциону:
17.05

ІРПІНСЬКИЙ ВИПРАВНИЙ ЦЕНТР

- Будівлі площею **27 830, 6 м²**
- Стартова ціна – **110 105 794 ₪**

Дата аукциону:
03.06

ЛЬВІВСЬКА ВИПРАВНА КОЛОНІЯ

- Будівлі площею **38 936, 7 м²**
- Стартова ціна – **132 674 304 ₪**

Дата аукциону:
03.06

ЛЬВІВСЬКА ВИПРАВНА КОЛОНІЯ

- Будівлі площею **869, 6 м²**
- Стартова ціна – **3 386 294 ₪**

70% від загальної вартості об'єкта будуть спрямовані на побудову нового сучасного виправного центру

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ

ЗОНА ДОПОВІДНОСТІ

«Кілька років тому, коли установа ще функціонувала, вона була наповнена усього на 40%. Тому Мін'юст прийняв управлінське рішення щодо доцільності консервації ДУ «Львівська виправна колонія (№48)» – з січня 2018 року вона не здійснює правозастосовні та правоохоронні функції відповідно до своїх основних завдань. Усіх засудже-

них тоді перевели до інших установ виконання покарань з відповідним режимом. Але, попри консервацію об'єкта, кошти на його утримання продовжували витратитися з державного бюджету. Саме тому нині ми виставляємо цю установу на аукціон, пропонуємо інвесторам придбати собі об'єкт з усіма підведеними комунікаціями і разом – зробити свій фінансовий

внесок у будівництво нової пенітенціарної інфраструктури України», – зазначив Денис Малюська.

За словами Міністра юстиції, виправна колонія розташована просто у середмісті Львова. Тому цей об'єкт є надзвичайно перспективним активом для інвестицій у нерухомість або у створення бізнесового проекту. «Це можуть бути й житлові забудовники, і девелопери комерційної нерухомості. Львів – туристичне місто, тому тут цілком може бути побудований, наприклад, туристичний центр, готель або спортивний комплекс. В будь-якому випадку, місцева громада отримає лише користь, а залучення інвестицій створить позитивний ефект для економіки», – переконаний Денис Малюська.

Загалом в рамках реформи пенітенціарної системи планується приватизувати 35 виправних закладів по всій Україні, 4-8 з яких вже у 2021 році. Ці заклади часто незаповнені та працюють неефективно, що є неприйнятним для платників податків, за чий коштів утримуються такі установи.

«Тому, на кошти, отримані від приватизації недіючих та неефективних установ виконання покарань, ми плануємо побудувати нові, сучасні об'єкти. Таким чином ми наблизимось до більш ефективного і гуманного підходу до управління ув'язнених – частина зароблених коштів буде спрямована саме на відновлення об'єктів, які функціонують, а також на будівництво нових. До того ж, приватизація відкриває можливість для створення нових бізнесових проєктів на місці колишніх виправних установ, що, у свою чергу, сприятиме створенню нових робочих місць та сплаті податків до державного і місцевого бюджетів», – додав Денис Малюська.

<https://minjust.gov.ua>

ФОТОФАКТ

Заступниця начальника Департаменту з питань виконання кримінальних покарань Наталія Рибалка проінформувала Уповноваженого Президента України з прав дитини Миколу Кулебу про діяльність Департаменту у сфері виконання покарань стосовно неповнолітніх, умови для розвитку, виховання та навчання дітей відповідно до їх віку, організацію діяльності будинків дитини при виправній колонії, новітні інструменти в організації соціально-виховної та психологічної роботи із неповнолітніми, їх навчання, дозвілля, що суттєво знижують ризик вчинення повторного кримінального правопорушення.

НОВИНИ З УСТАНОВ

Обрано нового голову Профспілкової організації персоналу **Державної установи «Центр пробації»**. На початку травня відбулася конференція членів профспілки, під час якої розглядалася низка актуальних питань. Новим очільником профспілки працівників Центру пробації обрано Андрія Черепанова.

Начальник Департаменту з питань виконання кримінальних покарань підполковник внутрішньої служби Сергій Гречанюк представив колективу **Бердянської виправної колонії №77** нового начальника установи – підполковника внутрішньої служби Олену Щербак.

У **Дружельюбівському виправному центрі №1** проведено заняття з особовим складом по дотриманню правил пожежної безпеки. Так, начальник окремого посту відомчої пожежної охорони установи прапорщик внутрішньої служби Олена Богоник ознайомила персонал з класами та видами пожеж, класифікацією первинних засобів пожежогасіння (вогнегасників) та знаками безпеки.

У **П'ятихатській виправній колонії №122** проведений стройовий огляд особового складу. Перевірено стан забезпеченості персоналу установи форменим одягом, знаками розрізнення, наруканних знаків нового зразку, наявність та відповідність службових посвідчень та жетонів у осіб начальницького складу.

У **Вільнянській установі виконання покарань №11** продовжується робота щодо відновлення втрачених документів та оформлення паспортів громадянина України у вигляді ID-карти. Трьом засудженим до довічного позбавлення волі, які відбувають покарання на секторі максимального рівня безпеки, було вручено паспорти у вигляді ID-карти.

У **Покровському виправному центрі №79** проведено онлайн-зустріч засудженої Ч. з представником відділу «Покровського бюро правової допомоги» для її отримання. Спеціаліст відділу з надання безоплатної вторинної правової допомоги відповіла на всі поставлені питання, ознайомила засуджену з особливостями чинного законодавства та вказала на шляхи вирішення питань, які турбували засуджену.

Працівники **Роменської виправної колонії №56** взяли участь в акції «Подаруй музею експонат» до 100-річчя Роменського краєзнавчого музею та привітали хранителів культурної спадщини з Міжнародним днем музеїв. Сувенір «Корабель» зайняв свої почесне місце серед експонатів культурних надбань Роменщини.

У **Покровській виправній колонії №17** проведено вакцинацію службових собак проти сказу. Дані заходи проведені з метою профілактики інфекційних захворювань.

Кременчуцьку виховну колонію відвідав заступник керівника Полтавської обласної прокуратури Ілля Титарчук. В супроводі начальника державної установи Олександра Сайка прокурор відвідав житлову зону колонії та перевіряв умови відбування покарання підлітків в установі.

Начальник **Роменської виправної колонії №56** Олександр Фурса зустрівся з міським головою Олегом Стогнієм. Зустріч мала на меті розгляд комерційної пропозиції підприємства установи щодо реалізації продукції на території Роменської територіальної громади.

Підготувала **Уляна ГОРУК**

■ ФОРУМ

«Пробація, влада, бізнес і громада: через партнерство до підвищення безпеки громад»

САМЕ ПІД ТАКОЮ НАЗВОЮ У КОВЕЛІ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ВІДБУВСЯ РЕГІОНАЛЬНИЙ ФОРУМ, УЧАСТЬ В ЯКОМУ ВЗЯЛИ ПРЕДСТАВНИКИ ОРГАНІВ МІСЦЕВОЇ ВЛАДИ, ЦЕНТРУ ПРОБАЦІЇ, СУДОВОЇ СИСТЕМИ, ГРОМАДСЬКИХ ТА РЕЛІГІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ПІДПРИЄМСТВ РІЗНОЇ ФОРМИ ГОСПОДАРЮВАННЯ.

Під час форуму обговорили актуальні питання розвитку пробації на регіональному рівні, окреслили досягнення діяльності підрозділів пробації та розкрили важливість соціального партнерства для підвищення безпеки у громадах Волинської області.

У рамках форуму було також презентовано модернізований офіс пробації, створений за сприяння Ковельської міської ради. За словами директора Державної установи «Центр пробації» Олега Янчука, такий досвід ефективної співпраці варто поширювати, і не лише в межах Волинської області, а й в інших регіонах.

Тож до участі у форумі долучилися також начальники філій Центру пробації із Закарпатської, Івано-Франківської, Рівненської та Чернівецької областей, а також керівник Кам'янець-Подільського міськрайонного відділу філії Центру пробації у Хмельницькій області.

Катерина ДЕНИСЮК

■ ТАЄМНИЦІ МИНУВШИНИ

У Київському СІЗО відкрито музейну експозицію

18 ТРАВНЯ ВІДЗНАЧАЄТЬСЯ МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ МУЗЕЇВ. І САМЕ НАПЕРЕДОДНІ ЦЬОГО ДНЯ У РАМКАХ ВІДКРИТТЯ ОНОВЛЕНОГО КОРПУСУ ВІДБУЛОСЯ ВІДКРИТТЯ МУЗЕЙНОЇ ЕКСПОЗИЦІЇ У КИЇВСЬКОМУ СЛІДЧОМУ ІЗОЛЯТОРІ. ЕКСПОЗИЦІЯ ПРИСВЯЧЕНА ПЕРІОДУ ФУНКЦІОНУВАННЯ СІЗО ТА ВІДОМИМ ІСТОРИЧНИМ ПОСТАТЯМ, ЯКИХ У РІЗНІ ЧАСИ УТРИМУВАЛИ В ЦЬОМУ ЗАКЛАДІ ТА ЯКІ ЗРОБИЛИ СВІЙ ВНЕСОК В ІСТОРІЮ УКРАЇНИ.

У «музеї» представлені документи, листи, протоколи допиту ув'язнених, форми наглядачів, деякі особисті речі тих, кого свого часу утримували в Київському СІЗО.

Зокрема, в експозиції представлені матеріали про таких видатних особистостей: Софія Богомолець (1881 – орієнтовний рік ув'язнення в «Київському СІЗО»); Дмитро Донцов (1908 р.); Володимир Винниченко (1902, 1903, 1906 рр.); Михайло Грушевський (1914-1915 рр.); Симон Петлюра (1918 р.); Богдан (Федір) Кістяковський (1920 р.); Микола Бердяєв (1920, 1922 рр.); Максим Рильський (1931 р.); Микола Зеров (1935 р.); Олена Теліга (1942 р.); Михайло Драї-Хмара

(1933-1934 рр.); Йосиф Сліпий Верховний Архієпископ (1953, 1957, 1962 рр.); Сергій Параджанов (1973).

Дякуємо усім працівникам Державної кримінально-виконавчої служби, хто долучився до пошуку архівних матеріалів та створення такої музейної експозиції. Завдяки вам вдалося зберегти історію Київського СІЗО не лише у пам'яті його працівників, а й у цілком матеріальному світі, який, сподіваємось, вже зовсім скоро буде доступний для усіх охочих.

Допоки ж вільно відвідати цей «музей» не вдасться – все-таки СІЗО це режимний об'єкт зі спеціальним порядком пропуску на його територію.

■ СТОП – КОВІД!

Розпочали вакцинацію

14 травня 2021 року, відповідно до Дорожньої карти з впровадження вакцинації від гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, і проведення масової вакцинації у відповідь на пандемію COVID-19 в Україні у 2021-2022 роках, затвердженої наказом МОЗ України від 24.12.2020 №3018, розпочато щеплювальну кампанію серед медичних працівників філії ЦОЗ ДКВС України в Миколаївській та Одеській областях. Далі буде...

■ БЛАГОДІЙНІСТЬ

Червоний Хрест надав допомогу засудженим

Бахмутська установа виконання покарань №6 отримала благодійну допомогу від Міжнародного Комітету Червоного Хреста в Україні у вигляді гігієнічних наборів в кількості – 400 од. із необхідними засобами гігієни. Ця благодійна допомога надасть можливість забезпечити в повній мірі необхідними засобами особистої гігієни неповнолітніх ув'язнених, жінок та хворих на туберкульоз, які утримуються в установі, а також засуджених до довічного позбавлення волі.

Керівництво установи певний час тісно та плідно співпрацює з представниками місії Міжнародного комітету Червоного Хреста. Так, протягом 2014-2021 років спеціалістам МКЧХ було неодноразово надано можливість працювати зі спецконтингентом, який утримується в установі, для цього співробітниками установи було забезпечено низку необхідних заходів та створено необхідні умови для сприятливої праці.

Планується і в подальшому продовжувати налагодження співвідношень з цією організацією.

Адміністрація установи дуже вдячна Міжнародному

Комітету Червоного Хреста за повагу і неодноразову допомогу і персоналу, і особам, узятим під варту.

Відділ інтендантського та господарчого забезпечення ДУ «БУВП №6»

■ ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ПОЛІТИЧНИХ РЕПРЕСІЙ

«Пам'ятаймо!»

Саме під таким гаслом пройшов День пам'яті. У ході підготовки до цього дня проводились тематичні лекції, на яких вихованців знайомили з історичними подіями у 1937-1938 роках. З вчителем історії підлітки оформили книжкову виставку «Героям слава! І вічна пам'ять...». Логічним завершенням став тематичний виховний захід, на якому вихованці вшанували пам'ять мільйонів жертв політичних репресій – усіх тих, хто постраждав під час правління комуністичного режиму на території України хвилиною мовчання. Переглянули вражаючі факти про «Великий терор» в Україні.

День пам'яті жертв політичних репресій – щорічний національний пам'ятний день в Україні, що припадає на третю неділю травня.

Відзначається згідно з Указом Президента від 21 травня 2007 року з метою вшанування пам'яті жертв політичних репресій комуністичного режиму.

■ ДОЗВІЛЛЯ

Зійшлися у шахових баталіях

Серед неповнолітніх засуджених державної установи «Мелітопольська установа виконання покарань (№144)» з метою забезпечення якісного проведення дозвілля, популяризації шахового спорту, інтелектуального та культурного розвитку засуджених, які відбувають покарання, було організовано та проведено шаховий турнір.

Перед початком змагань інспектор з фізкультурно-спортивної роботи Анастасія Драна розповіла про часи, коли люди відкрили для себе цю гру, як вона змінювалась та наскільки популярна в наш час. Натомість гра у шахи стає особливим тренуванням для мозку. За результатами турніру були відзначені переможці.

Анжела ТЕЛЕГІНА

■ КЛОПІТ ПРО МАЛЮКІВ

У цих дітей теж щасливе дитинство

Нарешті весняна пора радує нас теплом, а сонячні дні надихають. На території державної установи «Кам'янська виправна колонія (№34)» функціонує дитячий будинок (в якому мешкають діти до трьох років з матусями), де створені сприятливі умови для життя дитини (дитячий садок, ігрові кімнати, ігровий майданчик). Проте дитина має отримувати всебічний розвиток.

Психологи запевняють, що прогулянка є потужним засобом психічного розвитку дитини. Під час неї дитина може вийти за межі звичного, відкрити нове, отримати індивідуальний досвід – відчуття, спробувати, доторкнутися до того, що оточує. Під час прогулянки дитина пізнає себе та довкілля, зокрема: отримує різноманітні емоції, розширює

знання та досвід, розкриває творчий потенціал.

Тому керівництво установи та дитячого будинку за згодою матусь організували екскурсію діток до місцевого парку. На прогулянці Катруся, Марк та Ростик знайомилися з зовнішнім світом. Дітлахи отримали нові позитивні враження: познайомилися з видами автотранспорту, новими людьми, різноманітними ігровими майданчиками. Особливе захоплення у них викликали фонтани та яскраві атракціони.

Такі заходи адаптації проводились неодноразово і в минулому році, тому гарна традиція продовжується і всі дітки за сприятливих умов будуть поринати у життя міста.

Наш кор.

■ ПОЕТИЧНИМ РЯДКОМ

В тесноте

Дорогой узкой с твёрдой верой
Шагаю я сквозь мрак мирской...
Господь является примером,
Он Пастырь добрый и Защитник мой!

Несу свой крест без ропота, смиренно,
Мне так велит Иисус, Наставник мой.
Я сокрушаю дух свой ежедневно,
Господь – помощник верный и благой!

Пусть в тесноте, зато всегда я с Богом,
Нет большей радости в миру!
Его заветы стали мне залогом
Того, что в Вечности я не умру.

Благословенны дни с моим Отцом Небесным!
За все Его щедроты я благодарю.
Хвалюсь всегда я именем чудесным –
Иисусом Господом, Которого люблю!

Руслан ШКАРУПА
ВК -100

* * *

Коронавирус – бич иль приговор?
Устал Господь с небес смотреть на землю.
Он допустил его, чтоб мы в конце концов
Задумались хоть раз о жизни тленной.

Хотя бы раз без фальши и вранья
Глаза в глаза сказали бы друг другу
О том, что хватит, так ведь жить нельзя,
Умрём ведь все от этого недуга.

Накрыла землю паники волна,
Кругом ажиотаж в прямом эфире,
И только лишь довольный сатана,
Что многие уже идут в могилы.

Нужна ль война, когда мы все сравнялись,
Слились в одной проблеме как один:
Все континенты, страны с племенами,
Богац и нищий, пан и господин?

И как спастись, увы, никто не знает.
Вакцины нет, лишь маски на лицо,
А смерть идёт и шаг свой ускоряет,
И где конец всему и как найти его?

Сегодня ни деньги, ни золота слитки
От вируса нас не спасут.
Сегодня, как будто по лезвию бритвы,
Народы к могилам идут.

Мы ждали суд Божий, и вот он явился,
И этот день судный для всех.
Не важен твой статус, и кем ты родился,
И личный твой в жизни успех.

Сегодня мы все оказались на грани
И выбор у всех нас один:
Жить так же, как раньше, ничто не меняя,
Иль выбраться с этих трясин.

Покайтесь Богу, признать, что мы грешны,
И мудрости всем попросить.
Понять, что, живя на земле, мы не вечны,
И начать друг друга любить.

Любить не в словах, а в делах и поступках,
Любить точно так же, как Бог,
Который наш грех искупил в адских муках
И смерть победит также смог!

И если мы снова останемся слепы
К призыву друг друга любить,
Господь Своим словом повергнет планету
И в прах нас всех-всех возвратит.

И. ГОРИК

■ ЗВОРОТНІЙ ЗВ'ЯЗОК

«...На душі – полегшення»

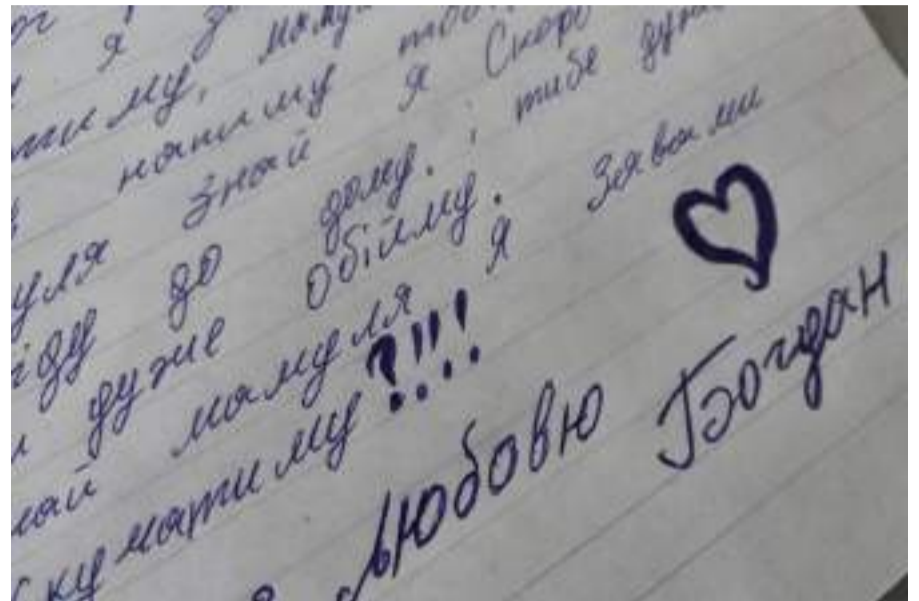
НА АДРЕСУ РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ
«ЗАКОН І ОБОВ'ЯЗОК» НАДХОДЯТЬ
ЛИСТИ, В ЯКИХ ЧИТАЧІ, А ЦЕ,
ПЕРЕВАЖНО, ТІ, ХТО ПЕРЕБУВАЄ
У МІСЦЯХ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ,
ПИШУТЬ ПРО СВОЇ ТРИВОГИ,
ПЕРЕЖИВАННЯ, СУМ'ЯТТЯ,
ДІЛЯТЬСЯ НАЙСОКРОВЕННІШИМ...
ЗВ'ЯЗОК ІЗ НИМИ ДОПОМАГАЄ
ВИДАННЮ У ПІДГОТОВЦІ
РЕДАКЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ, ЗА ЩО
МИ УСІМ ВДЯЧНІ.

Ми підібрали декілька дописів,
у яких засуджені розкажуться
у своїх вчинках і обіцяють
більше ніколи не кривдити своїх ма-
терів. Їх спонукало написати свято,
яке відзначають у другу неділю трав-
ня – День Матері. Своїм сокровенним
ділиться засуджений П. із Холодно-
гірської виправної колонії №18, що
на Харківщині: «Ми завжди були і є у
невідплатному боргу перед тими, хто
подарував нам життя – нашими бать-
ками, особливо матерями. Хто більше
піклувався про нас, оберігав, пестив,
коли ми були маленькими? Звісно,
наші ріднесенькі матусі. Мені дуже
соромно тепер, що я ображав свою
маму, коли напивався, обзивав її, за-
смучував своїми (тепер уже розумію)
негідними вчинками. Простіть мені,
мамо! Більше ніколи Ви не будете
плакати через мене».

Хочеться повірити, що це не пустопорожні слова, а обдумані висновки людини, яка щиро розкаюється у своїх гріхах.

Ось що пише засуджений Р. із ГВК №96 Рівненської області: «Я хочу привітати свою матір Марію зі святом і побажати здоров'я, радості і довгих літ життя. Я змінився і коли повернусь ніколи Вас не буду засмучувати».

«Вірю в те, що повернусь після відбування терміну покарання не озлобленим на людей, батьків, а розпочну нове життя, створю сім'ю і ще подарую своїй матусі внуків, – зазначає у своєму дописі засуджений С. із

Бердичівської ВК № 70 Житомирської області. – Вдячний адміністрації, психологам колонії, які допомогли мені переосмислити своє життя».

А цей електронний лист надійшов від О. із Старобабанівської виправної колонії №92 Черкаської області: «Перебуваючи тут, я мав змогу задуматися, як я міг докотитися до такого ганебного вчинку. Вибач мені, неню, що не слухав тебе, кричав на тебе, а потім осоромив на все село. Я чекаю від тебе листів, мені так потрібні твої слова і підтримка. Тепер я можу усе оцінити. Так би притулився до твого серця...»

«Ми часто тратимо своє життя на шляхи, які ведуть до розчарування і горя», – ділиться з нами засуджена Л. із Качанівської виправної колонії №54 Харківської області. – Пам'ятаю поховання матері і безкінечне відчуття болю. Думала, що щастя знайду в сім'ї – не вийшло. Розпочалися скандали, гулянки, побої. І знову – розчарування. Пустка всередині наростала, і я почала пробувати наркотики. Вони спершу піднімали настрій, та дуже швидко обернулося все на сльози. І так я потрапила в тюрму. Тільки віра в

Господа нашого зробила мене іншою. Я читала Біблію і знайшла відповіді на свої запитання. Просто взяла та повірила Ісусу Христу. Його життя і його смерті за нас усіх. Я розкалася. Більше ніколи не куритиму цей дурман. Вирішила остаточно. Закликаю й інших, залежних від наркотиків, зробити таке ж саме. Тоді й не буде розчарувань. А на душі – полегшення».

Такого змісту дописи із місць позбавлення волі свідчать, що засуджені та ув'язнені хочуть виправитись. Комусь у цьому допомагають працівники кримінально-виконавчої служби, комусь – наполеглива робота над собою, іншим – велика віра в Бога...

І наостанок цього огляду листів надаю подяку від засуджених Л. і Д. із Олексіївської виправної колонії №25. «Керівництво колонії з відкритою душею ставиться до тих, хто там відбуває покарання. Вдячні за їхню роботу, старання і турботу. У цій колонії хороші побутові умови, медичне обслуговування, добре харчування, є затишні кімнати довготривалих побачень. За щире ставлення – наша подяка».

Зоряна НАПІРНЯК

■ ФОТОФАКТ

УКременчуцькій виховній колонії напередодні святкування Дня Матері підлітки долучились до творчого конкурсу «Малюнок та лист до мами». Хлопці писали листи про любов і життя, малювали своїм матусям, аби стати ближчими, краще зрозуміти один одного навіть через відстань.

Відверто говорили про те, що іноді неможна сказати вголос, розповіли за що вдячні, залишили зворушливі та

теплі звернення зі словами поваги та любові. Хлопці написали слова вибачення та молитви за маму. Написали, як багато мама означає для кожного і наскільки вони цінують все, що мама робить для них. Деякі вихованці писали листи жінкам, які в житті замінили їм мам.

Наш кор.

■ 18 ТРАВНЯ – МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ МУЗЕЇВ

До народних скарбів

В УКРАЇНІ – БЕЗЛІЧ МУЗЕЙНИХ ОСЕРЕДКІВ: ВІДОМИХ І МЕНШ ВІДОМИХ. ТА УСІ ВОНИ ВАЖЛИВІ ДЛЯ МОРАЛЬНОГО ЗРОСТАННЯ ЛЮДСТВА, ЩОБ БУТИ СПРАВДІ ПРОГРЕСОМ, ЯК ЗАУВАЖИВ СВОГО ЧАСУ ПАПА РИМСЬКИЙ БЕНЕДИКТ XVI. ДЛЯ ЦЬОГО ЛЮДИ Й ПРИХОДЯТЬ У МУЗЕЇ, ЩОБ ПОСЛУХАТИ ЩОСЬ РОЗУМНЕ, ВІДЧУТИ Й ПЕРЕЖИТИ ЩОСЬ ВАЖЛИВЕ ДЛЯ СЕБЕ, СТАТИ БЛИЖЧИМ ДО МИСТЕЦЬКИХ ТВОРІВ, А ГОЛОВНЕ – ВІДЧУТИ ОСОБИСТУ ПРИЧЕТНІСТЬ ДО НИХ.

Наш сьогоднішній екскурс до Національного художнього музею України; дізнаємося про його історію і сьогодення.

Вартий уваги вже хоча б той факт, що музей було засновано зусиллями українських промисловців та інтелігенції наприкінці XIX століття як перший загальнодоступний музей Києва. Саме ця ідея згуртувала промислово-інтелектуальну еліту. На чолі ініціативної групи стояв відомий меценат, промисловець, колекціонер Богдан Ханенко. А доопрацьовував проект відомий київський зодчий Владислав Городецький. Скульптурне оздоблення фасаду виконала майстерня Еліо Салія, саме завдяки йому на парадному вході з'явилися наші славні леви, і багато хто з киян так і називає сьогодні художній музей: "Будинок із левами".

Що цікаво: музей будували на кошти, які збирали усім миром, розповідають працівники музею, та коли поглянути на загальний кошторис витрат, то нескладно помітити, що найбільше грошей на спорудження внесла родина промисловців Терещенків. Від Терещенків надійшли й перші дарунки для колекції новоствореного музею – скажімо, картина Шишкіна "Дубовий гай". Мистецькі твори, зауважмо, коштували на той час занадто дорого...

Упродовж своєї історії музей кілька разів змінював власну назву й профіль, але на кожному повороті непростой та звивистої історії його завжди зустрічали нові й нові ентузіасты-подвижники.

З-поміж найперших треба назвати Вікентія Хвойку – першовідкривача трипільської культури, численних старокіївських знахідок. Саме на його колекції ґрунтувалася виставка, яку було розгорнуто в недобудованому приміщенні Київського міського музею старожитностей і мистецтв у серпні 1899 року з нагоди XI Всеросійського археологічного з'їзду.

Нова хвиля ентузіазму влилася з приходом на посаду директора музею Миколи Біляшівського. Було відкрито новий напрям діяльності – історико-побутовий, звідтоді й дотепер музей утверджувався як науково-дослідницька інституція, що збирає, накопичує та пропагує всю історичну спадщину України. Тут проводили екскурсії та читали лекції навіть у найсуворіші часи громадянської війни, навіть у "скороченому" варіанті часів Першої та Другої світових воєн, коли основні фонди було евакуйовано. Неможливо не згадати також Данила Щербаківського, подвижника музейної справи, що опікувався старожитностями часів гетьманщини, козаччини, іконами й церковним начинням, здійснював наукові експедиції Україною і збирав усе, що міг зібрати...

На цей час це була справді героїчна справа. Храми масово розорювалися, тож Щербаківський, наприклад, перебуваючи в діючій армії, збирав старожитності, пакував їх буквально в ящики з-під снарядів і переправляв у музей...

Не менше сміливості й самовідданості знадобилося працівникам музею

і в повоєнні роки та в часи так званого розвинутого соціалізму. Їхні старання не були марними: музейні експозиції досі бережуть те, що свого часу їм вдалося зберегти. Скажімо, у 50-х роках минулого століття в музей прийшла нова активна команда. Вона дала новий імпульс науковій роботі, зокрема, хотіла організувати відділ українських старожитностей. Але ж музеєві як "ідеологічній установі" радянської доби аж ніяк не можна було демонструвати, наприклад, ті самі ікони. До чого додумалися? У одному із залів – у такому собі закапелочку – облаштували експозицію старожитностей. Ось так Київ уперше побачив дивовижну колекцію старожитностей, починаючи із середньовічних ікон.

Щось подібне відбувалося і в 60-х роках, коли почався активний рух на відкриття українських імен у художньому мистецтві – таких, скажімо, як Федір Кричевський, Анатоль Петрицький чи Олександр Мурашко.

Сьогодні Національний художній музей – це найрепрезентативніше зібрання вітчизняного образотворчого мистецтва в Україні та світі. У його колекції понад 40 тисяч експонатів, серед яких шедеври українського живопису, скульптури та графіки із часів Київської Русі до наших днів. Колектив музею невтомно працює над тим, щоб вітчизняне мистецтво стало близьким і зрозумілим людям, щоб сформувати в їхніх душах відчуття причетності до цих скарбів.

Зоряна НАГІРНЯК

■ ЗНАЙ СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ

Біла Церква та її перлини

Місто знаходиться в Київській області. Це районний центр. Історія Білої Церкви сягає глибини віків. 1032 року київський князь Ярослав Мудрий заснував на березі річки Рось місто – фортецю Юріїв, а на замковій горі спорудив білокам'яний собор, названий у народі Білою Церквою. А вже у ті часи кам'яниці були великою рідкістю, будували переважно дерев'яні споруди. Отож, за містом закріпилася неформальна назва – Біла Церква. Фортеця прикривала підступи до Києва з півдня.

Донині біля міста збереглися стародавні Змієві вали, що тягнуться до Причорномор'я. Висота подекуди сягає 12 метрів. Їх будівництво приписують київському князю Володимирові Святославовичу (X століття), хоча є твердження вчених, що ці вали при Володимирі були лише відреставровані, їхній вік сягає углиб на кілька тисячоліть.

1774 року місто було подароване польським сеймом коронному гетьманові Ф.К.Браницькому за заслуги з придушення повстання під проводом М.Залізняка й І.Гонти (1768 р.). Браницькі почали активно розбудовувати місто. На Замковій горі здійнявся костел Івана Хрестителя, зведені кафедральний Преображенський собор, Микільська церква, Гостинний двір та Зимовий палац.

1793 року Франциск Браницький заклав дендропарк, назвавши його на честь дружини – "Олександрією". Для будівництва пішло 4 мільйони рублів золотом. Парк став одним із кращих у Європі. Донині він непогано зберігся, а палацові споруди не витримали випробування часом. Площа парку складає 297 га, у ньому росте 2240 видів рослин. Парк має виключно продумане й мальовниче планування; дві галявини (Велика й Мала), мережа алей завдовжки 20 км, сад "Мур" з парковими скульптурами; найпопулярніше місце парку – павільйон "Луна" з унікальною акустикою.

Зоряна НАГІРНЯК

■ ЦІКАВО ЗНАТИ

Де гори Бескиди...

ТУРКІВЩИНА – ТИПОВО ГІРСЬКИЙ РАЙОН, ЙОГО ТЕРИТОРІЯ ВХОДИТЬ ДО СКЛАДУ ВИСОКИХ (БОЙКІВСЬКИХ) БЕСКИДІВ – ПІВНІЧНО-ЗАХІДНОЇ ЧАСТИНИ УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ.

Місто Турка розташоване на річці Стрий за 143 км від Львова. За переказами, воно одержало свою назву від турів, яких багато водилося в навколишніх лісах. Перша згадка про Турку припадає на 1431 рік, коли місто належало руському феодалові Ваньчі та його трьом синам, але, за свідченням археологів, на цій території люди жили вже у другій половині II тисячоліття до н.е. Наприкінці XVII ст. місто було поділене між кількома шляхтичами.

Через Турку проходив торговий шлях з Польщі в Угорщину, що сприяло розвитку тут торгівлі; у 1730 р. їй надано права міста. Водночас географічне положення Турківщини, розташованої неподалік польсько-угорського кордону, спричиняло часті вторгнення сюди чужоземних загарбників. У 1698, 1709, 1710 роках Турку руйнували угорці, шведи. Восени 1744 року на Турківщині діяв загін Олексі Довбуша, який поповнювало місцеве населення. За народними переказами, Олексі Довбуш разом зі своїми легіонерами-опришками переховувався на Чорній або Лисій горах неподалік Турки, звідси нападав на магнатів. На горі Звіринець, що на східній околиці Турки, є криниця, яку дотепер називають у народі Довбушевою.

На Турківщину часто приїжджав Іван Франко. Письменник глибоко цікавився цим колоритним бойківським краєм, його історією, культурою, побутом, будівництвом. Він відвідав більшість сіл повіту. У 1886 році у селі Вовчому І.Франко тривалий час збирав матеріали про художника І.Вендзилівського, а у вільний час ходив до витоку Дністра. У 1888 р. він піднявся на гору Пікуй. І.Франко часто відпочивав у селі Дидьовій, де

навіть мріяв побудуватися. 30 грудня 1891 року Великий Каменярь виступив у Турці на вічі, а через багато років (6 квітня 1913 р.) він на запрошення вчителів повіту читав свою поему "Мойсей". На Турківщині за Іваном Франком постійно стежили жандарми. Саме тут дійшло до арешту, який письменник змальовував в автобіографічному оповіданні "Острий-преострий староста". Про перебування І.Франка в Турці нагадує меморіальна дошка.

У краєвиди сучасної Турки, новобудови якої розкинулися серед зелені садів, вкраплюються народні творіння непроминальної мистецької вартості – пам'ятники дерев'яної архітектури бойківської школи. Це передовсім церкви Миколаївська-середня (майстер Д.Прокопій, 1739 р.), Миколаївська-горішня (перша половина XVII ст.), Успенська (1750 р.). Витвори народних зодчих – дерев'яні церкви і дзвіниці XVII-XIX ст. – збереглися в багатьох селах району, зокрема у Верхньому Висоцькому, Зубриці, Головеському, Ісаєві, Либохорі тощо.

Зоряна НАГІРНЯК

■ ФОТОФАКТ

Молодший інспектор – кінолог державної установи «Кременчуцька виховна колонія» Максим Тищенко пройшов навчання з професійної підготовки в Хмельницькому центрі підвищення кваліфікації персоналу Державної кримінально-виконавчої служби України.

Максим Тищенко також отримав Подяку правами начальника Центру за сумлінне ставлення до виконання службових обов'язків та активну участь у громадському житті центру!

Наш кор.

■ ТРАДИЦІЇ

20 травня – Всесвітній день вишиванки

Починаючи з 2006 року кожного третього четверга травня українці одягають національне вишите вбрання на честь Всесвітнього дня вишиванки.

Цього року День вишиванки припадає на 20 травня. Ідея виникла в 2006 році у студентів і викладачів з Чернівецького Національного Університету. Завичай вишиванку виготовляли із саморобного полотна, яке ткали на верстаті.

Цікавий факт – першим, хто скомбінував вишиту сорочку з піджаком був Іван Франко, саме в такому вигляді ми зараз бачимо його на двадцятигривневій купюрі.

■ СКАЖУТЬ ЖЕ ЛЮДИ!

- Сидять два кілери в засідці. Один одному.
– Ось він іде зі своєю вдовою.
* * *
- Жінко, ви маляр-штукатур!
– Як ви здогадались?
– По обличчю!
* * *
- Сьогодні важко вдало одружитися.
– Набагато важче сьогодні вдало вийти на пенсію.
* * *
- У нас син – вундеркінд. В одинадцять років уже школу закінчив!
– І чого?!
– А нічого. У дванадцять в армію забрали...
* * *
- Ви займаєтесь якимось спортом?
– Так, живу на п'ятому поверсі.
* * *
- Приходить мужик в аптеку, питає:
– Дайте медичний спирт.
– Є рецепт?
– Був би, сам би зробив.
* * *
- Обговорення в офісі.
– Наташку заміж треба видати, у кого-небудь є самотній знайомий?
– У мене є, але він закодувався.
* * *
- Ось ти, встаючи на ваги, постійно живіт втягуєш. Невже допомагає?
– Дуже допомагає.
– Допомагає вагу зменшити?
– Допомагає ваги побачити.
* * *
- Лікарю, мені важко дихати!
– Ну що ж ви себе так мучите? Не дихайте!
* * *
- Кум так святкував Різдво в Єгипті, що весь обслуговуючий персонал прийняв християнство.
* * *
- Студент завалив сесію. Телефонувє мамі:
– Мамо, вигнали з інституту, підготуй тата.
– Тато готовий, підготуйся сам!
* * *
- Ніяк не можу привчити свого чоловіка до порядку! Весь час ховає гроші в інше місце!
* * *
- Спускається Ангел з небес до Василя і каже:
– Ти ведеш праведне життя і Бог вирішив винагородити тебе. Вибирай, чого ти хочеш: славу, мудрість або гроші?
– Мудрість, – подумавши, сказав чоловік.
– Ти став наймудрішим з мудрих! Що скажеш?
– Грошима треба було брати!
* * *
- Вчитель праці підміняє фізрука: - Діти, беріть лижі, будемо робити з них табуретки.
* * *
- Мій дід у свої 75 щодня у трусах бігає по снігу і обливається 2 відрами крижаної води. Ми з бабою вже замучилися його лікувати...

■ ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

– Жучка зірвалась!
– Так! І онучки довго немає. Одне слово – весна...

Хлопче, що дивися, колорадських жуків не бачив?

ТРИМАЙТЕ СВОЮ ПОКУПКУ!

ПОЛОГОВИЙ БУДИНОК

Закон і обов'язок

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №23071-12911ПР
від 27.12.2017 року

Засновник: державна установа
«Генеральна дирекція
Державної кримінально-виконавчої служби України»

Редактор: Людмила КРАВЧЕНКО

Адреса редакції:
04050, м.Київ-50, вул. Юрія Іллєнка, 81

Телефон: 481-05-33
e-mail: zio@kvs.gov.ua